

ПАСТИРСЬКЕ СЛОВО ПРО ДАР ОСІБ З РОЗУМОВОЮ НЕПОВНОСПРАВНІСТЮ

Дорогі у Христі брати і сестри!

Створені на образ і подобу Божу, ми всі народилися для того, щоб виявляти Божу красу, яка всередині нас. І цей дар має кожен із нас. Особи з розумовою неповносправністю також є посудинами цієї краси.

Центр духовної підтримки осіб з особливими потребами «Емаус», мирянський рух спільнот «Віра і Світло», з яким центр «Емаус» має спільне коріння, та інші подібні об'єднання творилися для того, щоб допомогти людям із розумовою неповносправністю віднайти в собі неповторну цінність, красу та дари, дані Богом, і допомогти відкрити це суспільству. Вони ґрунтуються на переконанні, що кожна людина, навіть з великими порушеннями, є повноцінною, унікальною особою. Вона має такі самі права, що й інші люди: передусім право бути любленою, визнаною й шанованою як особистість і право одержати допомогу, необхідну для її духовного та особистого розвитку.

Нам треба відкривати таїнство осіб з особливими потребами, допомагати проявляти дари, якими вони наділені. Неповносправність сама по собі не є даром — це велике страждання. Осіб, які діткнені нею, люди дуже часто не розуміють, а навіть, хоч це і прикро стверджувати, відкидають, відштовхують. Але є даром те, що сховано всередині: вміння таких людей любити й приймати любов. Скільки вони страждають і все ж можуть бути такими щирими, радісними! Ці особи є даром також і тому, що вчать нас відкриватися до іншої людини і виходити їй назустріч у любові та готовності допомогти.

У цьому виходженні назустріч потребуючим особам ми наслідуємо доброту самого Бога, який у своєму милосерді схиляється над хворим і нужденним, перетворюючи недугу на джерело Своєї благодаті та благословення. Радість виникає зі споглядання того, як Господь бере те, що видається нам непотрібним, і використовує це, щоб дарувати нам Свою любов (пор. 1 Кор. 1, 27–29).

Бог однаково любить кожну людину, здорову чи неповносправну. Кожна людина, навіть найглибше вражена недугою, покликана поглиблювати своє життя в Ісусі, приймати Святі Таїнства, бути джерелом ласки й миру для світу, окремих спільнот і для всієї Церкви. Особи з особливими потребами, відчуваючи, що їх люблять, відкривають свої дари, які нам дуже потрібні в церковних громадах і в суспільстві загалом.

Особи з неповносправністю становлять значну частину населення будь-якої країни. То ж дуже правдоподібно, що такі люди знаходяться в багатьох християнських громадах або на території парафії. Ці особи послані до нас як носії особливої Божої благодаті і благословення. Важливо, щоб парафіяльна спільнота була здатна помітити їх, прийняти щирим серцем і розпростертими руками. Прийняття вірного зрозумовими порушеннями як повноправного члена парафії не тільки зцілює спільноту, а й стає проголошенням Євангелія, позаяк кожен із нас покликаний «приймати один одного, як і Христос прийняв нас» (Рим. 15, 7).

Особи з особливими потребами, здавалося б, чекають нашого служіння, але, без сумніву, вони також показують нам приклад справжнього безкорисливого євангельського служіння ближньому. Вони виконують особливу пророчу місію в Церкві через своєрідну євангелізацію. Ці люди є не тільки одержувачами Доброї Новини, а й проповідниками Євангелія власним життям.

Бог захотів проголосити себе особливим чином через людей з фізичною та розумовою неповносправністю, через їхню слабкість і простоту сердець. Завдяки служінню, яке чинять особи з особливими

потребами, ми маємо нагоду зустріти через них самого Ісуса в Його добровільній слабкості та вбогості.

Їхня недуга, преображена Святим Духом, робить їх в Ісусі Христі місіонерами на простому інтуїтивному рівні, відображаючи Божу безпосередність і щирість до нас через справжні людські стосунки та цінності: довіру, дружбу, слухання, прийняття, радість і любов. У них своє завдання, не менш важливе: їхні шляхи серця допомагають руйнувати бар'єри страху, їхня вразливість і невинність сприяють винятковій атмосфері любові. А молитва людей з розумовою неповносправністю особливо сильна: це молитва убогих, деколи без слів, на цю молитву Провидіння ніколи не промовчить, тому що Добрий Батько, передусім, дбає про вразливих і страждених своїх дітей, як запевняє нас Святе Писання: «Як до Всесильного ти звернешся покірно... і підведеш обличчя твоє до Бога. Помолишся до нього, і він тебе почує» (Йов. 22, 23–27).

Особи з розумовою неповносправністю особливо уміють будувати Царство Боже. Вони терпеливі, бо життя поставило їм підвищені вимоги, вони не вміють приховувати своїх емоцій, і не роблять різниці між суспільно важливими людьми і тими, хто такими не є. Як справжні Божі діти, вміють покладатися на Господню волю й у всьому звірятися на Бога Отця. Вони мають особливу здатність приймати Божі благодаті та ділитися ними.

Блаженний Іван Павло II, напевно, мав саме це на увазі, коли говорив про людей з особливими потребами: «Неповносправні люди є безцінним скарбом Церкви». Він звертався до них із закликом: «Займіть своє місце в серці Церкви».

Тож закликаю насамперед душпастирів, богосвячених осіб, членів церковних братств і молитовних груп: не відвертайте свого обличчя від потребуючої людини! Відкрийте двері храмів, але ще раніше — двері свого серця перед духовним скарбом, який Господь дає нам у крихкій посудині немічного тіла неповносправної людини. Обігрійте цих осіб і їхні родини своєю турботою, яка стане для них знаком Божої близькості й любові. Кожна парафіяльна спільнота нехай стане

родинним домом для убогих, неповносправних, потребуючих, щоб таким чином був прославлений Отець наш, що на небі (пор. Мт. 5, 16).

Висловлюю щире визнання і вдячність усім, хто об'являє материнське обличчя Церкви, турбуючись про хворих, немічних, самотніх, неповносправних, чи то в державних закладах, чи в благодійних організаціях, чи в рамках парафіяльної спільноти. Ваше служіння є найбільш переконливою проповіддю Євангелія та виявом живої віри. Нехай не полишає вас ніколи сила Святого Духа і наснага надалі творити добро цим нашим братам і сестрам!

Звертаюся до страждених і немічних осіб словами Святішого Отця Франциска, які він нещодавно сказав під час своєї зустрічі з хворими та неповносправними у Римі: «Ваша присутність, мовчазна, проте промовистіша від багатьох слів, ваша молитва, щоденне пожертвування ваших страждань в єднанні зі стражданнями Розп'ятого Ісуса за спасіння світу, сприйняття терпеливе, а навіть радісне вашого стану, — усе це є духовним багатством, надбанням кожної християнської спільноти. Не соромтеся бути цінним скарбом Церкви!» (Аудієнція 12 листопада 2013 року Божого).

Наприкінці огортаю всіх своєю молитвою і любов'ю у Христі, прикликаючи на вас щедре благословення із небес: «Благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога Отця, і причастя Святого Духа нехай буде з усіма вами!»

+ СВЯТОСЛАВ

Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви

*Дано в Києві при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
12 листопада 2013 року Божого*

Центр духовної підтримки осіб з особливими потребами «ЕМАУС»
тел.: **(032) 240-99-40** (внутр. 107) • **www.emaus.ucu.edu.ua**

Відділ соціальних питань Патріаршої курії УГКЦ
www.social.ugcc.org.ua